

APĂRAREA NAȚIONALĂ

organ național independent.

Apare: Miercuri, Vineri și Duminecă.

ABONAMENTELE:

Pentru monarhia austro-ungară:

Pe un an 24 cor., 6 luni 12., 3 luni 6 coroane.

Pentru România și străinătate:

Pe un an 25 franci, 6 luni 13 franci, 3 luni 7 franci.

Abonamentele se plătesc înainte.

Redacția și administrația:

Strada Stefaniei Nr. 13.

Un număr costă 20 bani.

INSERTIUNILE:

Un rând petit sau spațiul său costă pentru publicarea odată 12 bani, de două ori 18 bani, de trei ori 24 bani. — Reclame la finea textului costă șirul de petit 50 bani.

Prenumeratiunile și inseratele se primesc la administrație, strada Stefaniei Nr. 13.

Epistole nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se înapoiază.

Apropiindu-se prima luni, rugăm pe onorații noștri abonenți, cari n'au răspuns încă la apelul nostru, să binevoiască a-și achita numaidecît restanțele pe abonament, căci de altminterlea sîntem nevoiți a sista trimiterea ziarului și în cele din urmă și apariția jurnalului, care luptă cu dătorii foarte mari. Ca să poată fiecare din onorații noștri abonenți judeca cum stăm, ținem de dătorință a le comunica, că din întreg numărul lor, aproape $\frac{2}{3}$ n'au solvit pe sama abonamentului din 1 Octomvre 1906 pînă astăzi încă nici un ban, cu toate că majoritatea lor e materialmente foarte bine situată.

Apelăm înc'odată și la frații noștri de peste hotare, cărora li s'au expedat deja apelurile, să ne răspundă cît mai în grabă.

Cernăuț, 29 Ianuarie 1908.

Societatea pentru cultura și literatura poporului român din Bucovina e una din cele mai vechi instituțiuni culturale din țară. Fondată la 1862, ea a fost primul focar, în jurul căruia cei mai buni fii ai neamului românesc din țară se strîngeau pentru a-și rădica și întări sentimentele naționale, cari pe acele

vremuri în păturile poporului mai că nici nu se întilneau de loc. Cei mai iluștri bărbați, pe cari i-a avut cîndva Bucovina, erau în rîndurile membrilor acestei societăți și meritele, ce aceasta societate și l-a ciștigat pentru trezirea simțului național în rîndurile noastre, este necontestabil.

Prin decenii întregi activitatea dezvoltată de aceasta societate a fost de tot rodnică.

De un timp încoace însă, cu părere de rău trebuie să înregistrăm o stagnare, care e cu atîta mai hătătoare la ochi, cu cît referințele actuale pentru prosperarea acestei societăți față cu referințele din trecut, au devenit cu mult mai avantajoase din ori și ce punct de vedere.

Înțelegînd rolul, ce această societate este chemată să-l joace, s'au aflat bărbați, cari s'au silit să aflu cauzele, cărora ar fi de atribuit acest fenomen, căci el nu a lipsit de a atrage asupra-și atențiunea întregii inteligenți din țară.

La ultima adunare generală extraordinară a numitei societăți, conchemată pe ziua de 26 Ianuarie a. c., s'au disbatut pe larg momentele, cari ar putea să delature stagnarea de azi în activitatea ei. În șirile din urmă vroim să discutăm și noi proiectul înaintat acestei adunări

cu scopul, de a aduce o viață vie în acest institut.

Fiind statutele acestei societăți alcătuite cu 46 ani în urmă, au crezut o parte din membrii comitetului, că societatea numai prin schimbarea statutelor, cari ar avea ca urmare și o schimbare a agențelor, ar putea să invie la o viață nouă; punctele de căpîtenie din statute, cari după părerea acestora ar trebui schimbate, ar fi: sistemizarea unui post de secretar stabil, care să fie plătit analog cu funcționarii de stat din rangul al IX-lea, cu drept la penziune, la înaintare în salar și la celelalte emolumente, de cari beneficiază funcționarii statului; crearea de filiale ale societății meame, cari ar avea să-i deie ei înțeles pe toate terenurile activității sale; îngrijirea creării acestor filiale decătră secretar, care ar avea dătorința de a cutreera țara și de a pune la cale înjghebarea acestor și în fine chiar și schimbarea numelui în »Societatea pentru cultura poporului român din Bucovina«.

După părerea noastră aceste momente singure nu sînt în stare, să delature stagnarea de astăzi din sinul societății amintite și prin urmare și proiectul înaintat nu are mult rost.

Comitetul, care s'a ocupat cu aceasta afacere, și a pășit înaintea adunării generale cu acest proiect, se

vede că n'a studiat cu profunditate cauzele stagnării, căci el cauzele răului nu le-a căutat în sinul societății însăși, ci a luat în vedere numai progresul, ce-l fac institute de felul institutului nostru în alte țări, la frații noștri din regat și Ungaria.

Societatea noastră există deja de 46 ani. La început ea a desfășurat o activitate atît de rodnică, încît noi, cari am cunoscut greutatea, pe cari a avut ea să le întimpeune la început și cari am văzut, ce a prestat ea cu toate aceste, privim astăzi cu uimire rezultatele obținute. Edarea unei foi românești, răspîdită și cetită atît în regat, cît și la frații din Ungaria, trezirea simțului național în masele largi ale poporului, crearea de școli, la cari se preda limba română, respectarea limbii și a legii strămoșești de cătră străinii, cari se resfățau ca domni în țărișoara noastră, aceste sînt rezultatele activității societății noastre în primele decenii. Ear astăzi, afară de administrarea fondurilor încredințate ei și afară de îngrijirea pentru întreținerea internatului de băeți, nimic altă.

Vrînd nevrînd trebuie să ne întrebăm: cari sînt cauzele acestui fenomen maică neexplicabil? La început un popor necult, o inteligență disparentă, lipsă de ori ce fel de sentiment național, de școli,

FOIȚA.

Icoane din trecut.

— Amintiri. —

Tata e cunoscut prin satele cele mai îndepărtate în toate mahalalele din țîrg și numai ce auzeam cite un clopot de cele de poștalion! talang! talang!

»Aho! Aho!

Seara lui sf. Vasile a însărat și noi cu plugul ne-am luat și pe la dl (ori moșu) Vasile n'am urat la să-l urăm, să-l veselim Să-i facem cheful deplin. Ura băeți!

— Uraaa! se auzea glasurile răgușite a urătorilor. Trișca prindea să durluiască, toba să dudue nădușit, buhaiul să geamă morocanos pe cînd urătorul își urma uratul cu:

Morarul meșter bun
Cu dinții ca grebla,

Cu ochii ca sticla,
Cu dinții rinjiți,
Cu ochii beliți.

Și cite polojenii toate.

Apoi, unii țineau urătura mai mult, alții mai puțin, altul credeai că nu mai isprăveșe. Dar din toți, cel ce ura mai frumos și mai mult, era unul Vasile Șchiopu, un vecin al nostru — D-zeu să-l ierte — și spunea atîtea povești de credeam că nu mai isprăvește; a început cu jupînu și jupineasa gazdă, „cu armăsarul cu copitele de argint“ și o da pe la ară, pe la mărul rotial, pe la Leonte țiganul, ce bate bine cu ciocanul și o sfîrși:

De urat am mai ura,
Da m'i că vom însera,
Că mai este încă un sat
La o casă de urat,
Și n'am lăsa-o neurată,
Că are lelica o fată,
Și n'am vrea cu capu-odată,
Să stea nesărutată,
Și la urmă îi pune capătul.
Rămii bade sănătos,

Sănătos și tot voios;
Dar te rugăm prea frumos.
Dăte de pe vatră jos,
Și dă-ne coasta porcului
Cea din fundul podului.
Că destul o fi de-aseară
De cînd degerăm pe-afară.

Și apoi:

Să trăiți, să îmbătrîniți.
Și cu toți voioși să fiți.
Cite pae pe casă,
Atîta galbeni pe masă;
Cite pietre la fintină,
Atîtea oale cu smîntînă;
Cite trestii groase
Atîtea vaci lăptoase.

Și la mulți ani!
Ahooo! Ahooo!

„Poțtim în casă, poțtim! se auzea glasul mămei.

Pe masă îl aștepta o cofă cu vin și o sticlă mare cu rachiu.

Tata îi cîntea pe toți și îi omenea. Intr'un tîrziu iată și capra cu urechile de linguriță de alamă și cu picioarele

de om, îmbrobodită și îmbelită ca o mireasă. Unu îi cînta din o scripcă, iar ea, clămpănind din fălci în tactul cîntecului, întorcea capul cînd la dreapta, cînd la stînga și capra bea rachiu și mîncea colaci, iar eu nu mă mai săturam minunîndu-mă de dînsa.

Veneau apoi damele, în care unul era mireasă, altul mire, altul ture și unul grec. Doi prepuneau pe jîdan și jidaucă și toți jucau și făceau o mulțime de ghidușii.

Apoi tata, care învățase de la o buinică a lui cite în lună și în soare, bozgoană și știa toate obiceiurile strămoșilor ne făcea de noroc.

Așeza multe străchini pe laiță cu gura în jos, sub care puneau, să nu vedem noi, peri de porc, un ciocan, pe niște, o sulă, un sfredelaș și așa ne chema pe toți să ridicăm cite o străchină. Și-mi aduc aminte că anul acela Ion-a-Aniței a avut parte de peri de porc și eu de o peniță.

Și așa a fost: A Aniței, azi, deși își duce viața de cofetar, dar cînd are bani

de bani, în fine de toate și rezultatele uimitoare; astăzi, un popor cu cunoștință de carte, o inteligență de tot numeroasă, sentimentul național disvoltat perfect, instituite de tot felul și cu toate aceste rezultatul — zero.

Deci astăzi fiind toate condițiile pentru o activitate rodnică date, cauzele stagnării sînt de căutat nu în afară de societate, ci în sinul ei însuși, în sinul comitetului, care este însărcinat cu purtarea agendelor.

Cît timp au stat în fruntea acestei instituții bărbați desinteresati și cu tragere de inimă pentru poporul nostru, bărbați destoinici, cărora interesele națiunii li erau mai presus de interesul propriu, societatea a desvoltat, după cum am zis, o activitate uimitoare. Chiar prin anii 1870—1890, cînd luptele pentru limbă și lege ajunseră la cușit, societatea pentru cultura și literatura poporului român din Bucovina, deși gazea a foaia soc. pentru c. și lit. pop. român în Buc. e dată de ea, apusese de mult, edă măcar un călindar de un conținut foarte bogat și o bibliotecă populară. Pe acele timpuri secretariatul era pe minile actualului vicar general M. Calinescu, a mult regretatului profesor gimnazial Ion Bumbac, și a actualului protopapă a catedralei C. Coca, cari n'au ezitat, de a jertfi mult pentru națiune. Și cît timp acești bărbați, a căror merite deabia acum începem a le cunoaște, au ținut în minile lor secretariatul, ear președinția o ținea un Georgi Hormuzachi, un Victor Stîrcea și un Iancu Zotta, societatea mergea în fruntea tuturor întreprinderilor naționale și și implinea, în mare parte misiunea.

Apoi urmează o stagnare, care a atras atențiunea tuturor, deoarece acum aveam în țară în toate ramele bărbați erudiți, cu studii academice.

În comitetul acestei societăți se alegeau la fiecare adunare cîte 17 bărbați, cărora li se încredința conducerea acestei societăți, 17 bărbați, cari, aparținînd tuturor stărilor, ar fi fost în stare să țină cont de toate necesitățile societății. Jurisconsulti, profesori, preoți, medici, învățători,

toți sînt reprezentați în comitet și totuși societatea stagnează. Și de ce?

Din cei 17 bărbați aleși, la ședințele comitetului vedeam de regulă că se intruneau abia 7 — și aceștia mai în totdeauna numai aceeași — pe cînd restul de 10 abia odată pe an mai da cîte o vizită societății. Și acești 7, avînd societatea de administrat mai multe fonduri, și de tranșat o mulțime de afaceri economice de o importanță deosebit de mare, era lucru ușor de înțeles, că tot timpul și-l consacrau acestor afaceri, pe cînd afacerile culturale rămîneau neglijate. De ar fi luat și ceilalți 10 bărbați, cari nu știm unde se aflau, o parte cît de puțin activă, lucrurile n'ar fi ajuns acolo, unde au ajuns.

(Va urma).

În atenția consiliului comunal din Cernăuț și a forurilor școlare.

În vie memorie ni sînt tuturora recințele lamentări ale deputatului ruten Pihuleac asupra pretinșelor nedreptăți, cari se făc Rutenilor pe tereaul bisericesc. La ori ce ocaziune, în adunări, dietă și parlament a fost insultat capul bisericii noastre în modul cel mai murdar. Nu a fost cruțat nici un preot român, care a avut nefericirea de a se afla în o parohie rutenă. Dacă din cauza lipsei de preoți de naționalitate rutenă a fost trimis cîndva un român ca preot într-o comună rutenă, fără să aibă din capul locului destule cunoștinți de limbă, nenorocirea a fost gata; îndată au început strigătele de desperare ale Rutenilor, cu toate că respectul a înrătat în scurt timp limba și a fost preot foarte bun. Pentru Pihuleac nu-i de ajuns aptitudinea preotului, nici cunoștința limbii, ci »ruten să fi din tălpi pînă'n creștet« strigă el. Noi judecăm însă altfel. Nu naționalitatea îl califică pe individ, ci calitățile și cunoștințele sale. Un Român poate să fie preot bun și într-o comună rutenă, numai dacă posedă limba. Cunoștința limbii este o condiție sine qua non și noi știm, că preoții

români din părțile rusești cunosc pe deplin limba rutenă, dacă și unii poate la începutul activității lor nu o cunoscă tocmai cum se cade.

Dacă sînt însă rutenii atîta de iubitori de dreptate, că cer preoți ruteni pentru satele lor, atunci la ce cere profesorul ruten Semaka postul de catehet delu liceul de fete din Cernăuț, dacă el nu știe a încleci nici trei boabe românești? — Să ne ocupăm puțin cu postul acesta. În el a fost aplicat ca catehet pînă acum rutenul Brenzan. La liceu sînt 60 copile orientale, 50 române și numai 10 rulene. Cu toate acestea noi nu ne-am scandalizat de rutenul Brenzan, de oarece el e calificat pentru școlile medii și cunoaște bine și limba română. Brenzan trece acum la parohie și la liceu trebuie alt catehet. Sînt patru competenți pentru acest post, trei români cu calificare în toată ordinea și rutenul Semaka fără calificare din limba română. Totuși el în ruptul capului era să devie catehet. Atragem atenția forurilor competente asupra acestei ocupații și așteptăm să se procedă după dreptate. De altfel rom și noi a griji de interpelări și proteste și dacă nici acestea nu vor ajuta, vom trage consecvențele și vom boicota liceul.

Deputatul nostru Dr. Constantin Isopescu-Grecul în parlament.

(Urmare).

Astăzi nu mai există nici o cauză, care ne-ar impune protejarea extraordinară a studiului la școlile medii. În aceste școli se crește un număr atît de mare de proletari culți, fără lucru, cari numai cu anevoie trec prin studiile universitare, încît afacerea inundării școlilor medii formează deja de mult obiectul celor mai serioase discuții. (Foarte adevărat). Mulți tineri la intrarea lor în școlile medii, sînt determinați numai de considerațiunile vanitoase, că, fiind ei școlile medii și avînd în urma acestor studii dreptul de voluntari, nu vor fi siliți să facă armata trei ani.

Nici ei, nici părinții lor, cari trăiesc de regulă în nevoi și neajunsuri, și cari numai cu jertfirea a tot avutului lor sînt în stare a-și susține fiii la școli, ca în urmă să se trezească în descepția cea mai neplăcută, nu se gîndesc, că în acest mod atîtea brațe puternice sînt smulse fără oareșcare rezultat pozitiv din sfera lor de activitate. În astfel de împrejurări noi nu avem nici o cauză, de a proteja absolvarea studiului la școlile medii. (Așa este).

Cum stăm însă cu »scopul de a crește gradele militare« necesare?

Domnilor! După părerea mea, administrația militară pe deoparte face prea mari pretenziuni, pe de altă parte însă inteligența soldatului nostru o taxează de prea mică.

La ce să fie feciorii noștri culți instruiți? Ca să poată conduce un pluton, sau la caz de nevoie, o companie, după cum, ori de au ajuns ei în rezervă gradul de sub-oficieri, sau de oficieri superiori? Pentru aceasta nu este de lipsă absolvarea școlilor medii: gradele militare ordinare fac acelaș serviciu, ba, după cum se zice, încă mai bine.

Rog domnilor, ca să mă înțelegeți bine. Eu nu vroiesc să susțin, că tot voluntarul — și cel fără absolvarea unei școli medii — trebuie să devină ofițer superior, nu, eu sînt de părerea contrară și aș voi chiar, că calificatiunea pentru acest grad militar să fie îngreuiată. Susțin însă părerea, că favorul de a servi numai un an, să se acordeze și acelor tineri, cari posed o astfel de cultură, ca în urma ei — dacă aceasta și nu ajunge ca să absolveze o școală medie — după absolvarea școlii de grade militare, să fie calificati de a conduce un pluton. (Așa este).

Și pentru aceasta ajunge absolvarea unui gimnaziu inferior, a unei școli civile sau a unei școli egale cu acestea.

Ear dacă cultura aceluși favorizat în caz concret, nu ar ajunge pentru calificarea sa pentru acest grad, el va trebui să servească ca și camaradul său din școala militară de ofițeri, încă un an.

În modul acesta administrația militară și-ar putea crește pentru cazul, că s'ar introduce serviciul

cumpăra și cîte un mascur, il îngrașă și cînd îi vine bine, il vinde și nici odată nu-i vezi ograda fără porc.

Apoi tot în noaptea ceia, tata a topit plumb fiecare și ne-a arătat cum are să ne fie viața.

Plumbul meu a eșit tare încurcat, atunci și mi-a spus:

— Ei, măi Ionicuță, sbuciumată viață ai să mai ai.

Apoi a eșit și s'a uitat la cer și ne-a spus cum are să fie belșugul peste an.

Și să nu mint, niciodată nu greșea. Odată la un sfînt Vasile răsări un soare încruntat.

Tata a spus că are să fie vărsare de sînge și așa a fost anul acela.

La ziua iată și băetani din Bociumeni și Oprîșeni cu lăutari după dinșii și cu un clopot cît zilele de mare, urau și apoi intrau în casă și începeau a juca.

Acăștia erau primiți în toți anii în casa cea mare, cum s'ar mai zice »sălonul«, și aveau ca dar: un colac de

doauă chile și doi franci și o cofă cu vin, dijma ce trebuia să dea sor' mea pentru joc, — așa era obiceiul.

Dar urătorii începeau a se rări tot mai mult dela ferești, și cînd eșeau afară, în depărtare, s'ometul de triști băhăinri și tobe, păreau al unei oști ce pleacă undeva departe.

Acum la toți din casă, pleopele ni se făceau grele și tot mai grele; ear cînd să dăm și noi ochii somnului, iată și băietii cu sămănatul; cum s'ar mai zice prin Munteni cu sorcova.

Să trăiți. să înfloriți
Ca merii, ca perii
În timpul primăverii,
Ca toamna cea bogată
În toate 'ndestulată.

Iar cînd plecau, lăsau pe jos cîte un mertic de sămăntă de cîneșă și orez.

Dar mai trecea, ce mai trecea și iată și bădița Ilie, un nepot al tatei, că răsare și el cu uratul. Parcă și acum îl văd; un român nalt, cu mustați galbene

stufioase și cu o căciulă dintr'un miel; ura și tot el bătea și toba, și nu singur ci cu trei, patru gospodari după dînsul, care strigau: »Ura« sau »Hăi, hăi«. obiceiul ăsta, de a veni tot la ziua, l'a avut bădița Ilie în toți anii. Știa el, unde să lovească, era ziu tatei și știa că cofa de vin are să fie de urit toată ziua.

De dragul lui, nici eu nu plecam la sămănat pînă nu-l vedeam.

Îndată îmi puneam vro trei surtuțe ori anteree pe mine, îmi trăgeam căciula pînă peste urechi, aruncam o traistă mare după git și cu un căuș de sămăntă în ea, o porneam și eu să samăn demineața, ce arasem sara.

Dar în noaptea cînd spun eu, Vasile Schiopu n'a venit. L-am așteptat eu, l-am așteptat, nu vine.

— Măi, zice tata, ce-o fi pățit Vasile al nostru, pe unde i s'o fi innecat pulugul?

Veni ziua alba dar nici bădița Ilie nu s'arată.

— Măi, ce să fie asta? Cofa cu vin il așteaptă pe masă, ca pe un prieten vechiu.

M'am mai dus eu cu sămănatul prin vecini, și știu ce, și iar acasă.

Cînd numai iată-i; pe Schiopul și pe nepotul tatei la fereastă, abia bălăngănind clopotul și răgușiți; iar cînd să între în casă, ce să vezi? vecinul nostru cu o roată de căruță legată de un hadarag ca în chip de stea și la butucul spițelor icoana sfîntului Sisoe ce o ținea în casă ca apărător al copiilor de »Ucigă-l toaca« și au prins a cînta: »Nașterea ta Hristoase«. — Da, și bine păliți cu leuca.

Apoi, lasă ce bine le-a ajutat Sfîntul: a trebuit vecinul nostru să trimită roata acasă și s'aducă căruța spre ași trimite prietenii pe acasă.

»Viitorul« **Ion Dragoslav.**

(Fine).

de doi ani, un număr suficient de grade militare inferioare, deoarece nu un absolvent al școlii de grade militare s'ar decide să rămână în serviciul militar și mai departe, se n'țeleg contra unei găji amăsurate.

De altă parte însă ar fi necesar de a acorda corpului de ofițeri în rezervă oareșicari avantaje, pentru a putea astfel delătura nepăsarea, ce domnește astăzi în cercurile inteligente pentru ajungerea acestui grad militar, o nepăsare, care își are cauzele sale în pozițiunea ciudată, pe care o ocupă aceste grade în armată. Aceste avantaje ar putea consta în aceea, că acei ofițeri în rezervă, cari totodată sînt și funcționari, să aibă dreptul de a purta «portopeul» și la uniforma de funcționar, că cei mai apți din ei să poată înainta sau să fie excelați în alt mod, ca astfel acestea grade să nu se privească de superflue în armată și să piardă ori și ce ambițiune. (Foarte bine).

Ori și cum ar fi, pretenziunea soldaților din rezervă la o dispăgubire pentru pierderile de timp, ce le sufăr ei prin concentrare, sînt juste. Ele conțin numai aceea, ce ofițerii din rezervă primesc deja de mult sub alt titlu. În urma declarațiunii de eri a Excelenței Sale, a d-lui ministru-președinte, aceste pretenziuni parcă se vor împlini în curind.

Domnilor, peste reforma codului penal militar și a procedurii penale militare, afaceri deja inițiate în această înaltă casă, vroiesc să trec la ordinea zilei, deoarece ar consuma prea mult timp și ar da prilej la disbateri îndelungate. Țin însă să ating afacerea urcării simbriei soldaților și a regulării gajelor ofițerești.

În un timp, unde prețurile tuturor victualelor și a tuturor articolilor necesari s'au urcat atît de mult, ofițerii și soldații sînt necesitați să se mulțamească cu gaje de tot insuficiente. Toți funcționarii statului au primit din timp în timp urcări de salare, cari ajung cel puțin minimul de existență. Starea militară însă, căreia nu-i este ertat să-și exercite drepturile sale politice, a fost trecută cu vederea. Și astăzi la ea este aplicat un princip de simbrie, care se practica înainte de decenii, care însă nu oferă nici pe departe minimul existenței.

„APARAREA NAȚIONALĂ” ÎN ȚARA.

Din Sirete.

Impresii culese la serata „Damelor romine”.

De un șir întreg de ani aranjează societatea damelor romine din Sirete și district serate cu dans, din a căror venit curat se sprijinesc copilele romine sermane dela școala poporală din loc.

În vederea scopului human și măreț, urmărit de această societate, serata din acest an aranjată în ziua anului nou, a întrecut toate așteptările intrigantelor și intriganților fără D-zeu, cari rod pe întrecute cu o ură neîmpăcată la rădăcina consolidării Românilor rătăcitori în acest euib haotic.

Și lucru curios, nu un străin, ci ai tăi, neam din neamul tău, catehetul, o în-

vătaoare dela acea școală și alte filoxere naționale.

Neobositul comitet compus din doamnele: Catinca Gramatovici, Adriana Șandru, Sorocean, Elena Mitrofanovici și Veronica Silion a știut totdeauna să-și întărească poziția ciștigată și să-și ciștige simpatii nouă, încît fiecare încercare diavolească, de a zădărnici scopul societății, nu are alt efect, decît nouă aderență, nouă simpatii.

Serata a fost inaugurată cu un concert dirijat de dl Dr. Octavian Scalat, care euceri tot publicul cu cîntecele dulci și alese, dintre cari multe trebui să le repetă de două și trei ori, reportind aplause frenetice și felicitări sincere.

Tăzuiu începu dansul, și ca dintr'o visare șirenică te simțea redeșteptat la brațul molatic al alesei sufletului tău alunecînd încetinel și legănat pe ritmul dulce al armonioasei hore. Pînă cătră zori, cînd lumea cealaltă se trezia la munca silnică pentru existență, inclinătorii Terpsichorei nici nu aveau de gînd să săvîrșească cultul; atîta animație și voce bună era.

Între cei prezenți am observat pe: dl Bohosiewicz, directorul Paul cu familia, adj. Patraș cu doamna, adj. Migdal cu doamna, Dr. Gherman cu doamna, frații Stavradi din Mihăleni, domnii părinți: Șandru cu familia, Vasiloschi cu doamna, dl Silion cu familia, Malinchewicz cu doamna, dl părinte Isopescul cu familia, Manissali, Popovici cu familia și mulți alți reprezentanți ale oficiilor statului, ale căror nume mi-au scăpat din memorie.

Succesul frumos al seratei se dătoarește silințelor comitetului societății, care merită deosebită stimă și recunoștință; a fost o adevărată petrecere de elită și ce-i mai românesc și mai sincer și-a dat aici întilnire.

Cuhut.

Știri locale și din țară.

Numiri. Domnii concepști Stefan Scalat, George Bancescu și Isidor Manescu sînt numiți de comisari la comitetul provincial.

Dl revident Vasile Jemna de șef al casierii țării în rangul VIII. și dl asistent Artemie Baculinski de controlor al acestui oficiu.

Elevii silvici Ioan Bicu și Aurel Isopescu sînt avanzați la gradul de asistenți silvici.

Transmitem felicitări sincere!

În atențiunea publicului românesc. Din incidentul aniversării zilei de 60 ani de domnie a M. S. Împăratului Francisc Iosif I. se va aranja în luna Mai a. c. la Viena un mare festival. În scopul acesta s'a constituit sub patronajul celor mai marcante personalități din capitala Viena un comitet, care a fost însărcinat cu aranjarea acestui festival. Membrii conducători ai acestui comitet sînt cu desăvîrșire artiști binecunoscuți, cari deja au compus programul acestei serbări grandioase. Unul din cele mai interesante puncte din acest program va fi fără îndoială tabloul vivanț, care va reprezenta: „Popoarele din imperiul austriac, aducînd omagii M. S. Împăratului”, căci reprezentanții diferitelor popoare se vor înfățișa în acest tablou în costumele lor naționale. Noi Romîni avem un interes deosebit, ca să fim reprezentați în acest tablou atît numeric cît și — în ce privește frumuseța și eleganța costumelor — eevalitativ cît se poate de bine, deoarece avem aici cea mai bună ocazie să arătăm lumii mari străine, cîtră frumusețea și cîtră farmec se află în mindrul nostru costum național. Pentru ca să putem fi reprezentați în acest tablou cît se poate de demn, e de lipsă o acțiune comună, fiind reprezentanța aceasta pentru noi de o înșămătate deosebită și înbinată cu spese mari. Se va constitui deci și în țară un comitet sub conducerea unui bărbat inițiat în afaceri

de astea, care va avea să grijască de o reprezentare deamună a poporului nostru în tabloul amintit. În acest scop apelăm la acele dame, și domni, cari dispun de cvstume naționale originale și cari ar fi dispuși să se angajeze a figura în acest tablou, cu rugarea să se anunțe pînă cel tăzuiu la 15 Faur a. c. scrisual la redacția ziarului nostru, care s'a pus deja în conțelegere cu comitetul central din Viena. Detailuri se vor publica după ce se va fi anunțat un număr suficient de participanți. Se n'țeleg de sine că participanți din sinul poporului sînt bineveniți.

Caz de moarte. Compatriotul nostru dl Cristofor cav. de Arionovici proprietar mare în Șcheia a repaosat după un morb scurt în 27 l. c. în Cernăuț. Remășițele pămîntene se vor depune în cripta familiară în Șcheia. Fi-ei țarina ușoară!

Strada Bleyleben. Consiliul comunal al orașului Cernăuț, în urma meritelor deosebit de mari, cari și le-a ciștigat guvernorul țării pentru țărișoara noastră în general și în special pentru îndrumarea și protejarea înființării unui institut pentru adăpostirea surdo-muților, a luat hotărîrea, ca strada care va trece pe lingă institutul menționat, să fie numită pentru toate timpurile Strada Bleyleben. La adresa referitoare a orașului Cernăuț înaintată guvernului, acesta a exprimat consiliului comunal mulțămitele sale cele mai sincere și a consimțit la numirea de mai sus.

Balul „Junimei”. În numărul trecut al ziarului nostru am publicat în întregime lista persoanelor, din cari se compune comitetul aranjator, și am zis că avem destulă garanță că balul va avea o reușită extraordinară. Și din partea publicului se observă cel mai viu interes pentru al 25-lea bal al »Junimei«. Pregătirile sînt aproape terminate. Decorarea salei va fi în așa fel efectuită, că va corespunde deplin cu înșămîntatea anului acestuia și publicul se poate aștepta la o prestațiune deosebit de frumoasă, căci dl consilier Isecesul a avut deosebita amabilitate să ia pe sama d-sale decorarea salei filarmonice. Comitetul aranjator și-a dat toată silința să poată surprinde în modul cel mai plăcut reprezentantele sexului frumos, alegînd niște ordine de dans de o frumuseță rară. Aranjarea dansurilor a luat-o asupra sa cel mai simpatc tinăr, care s'a pus în conțelegere cu alți tineri nu mai puțin simpatici și croiesc la planuri cum să aranjeze mai lin și mai frumos ca să li meargă vеста peste nouă țări și noauă mări. Loje se pot îngrijii zilnic între oarele 11 și 12 în localul »Junimei« (palatul național).

Știri din lume.

Mănăstirea Sinaia. Mănăstirea Sinaia binecunoscută fiecărui român, a devenit pradă unui incendiu, care s'a lătit și peste ubicațiunile călugărilor și a căuzat o pagubă de mai multe mii de lei. Cauza incendiului e necunoscută.

Izgonirea anarhiștilor ruși. Guvernul francez a hotărît să izgonească din țară pe toți Rușii aderenți ai partidelor revoluționare. Se crede că aceștia vor părăsi cît de curînd, de bună voe Franța. Unii dintre ei au și început să plece.

Rășcoala din Albania. Față de întinderea mișcării de rășcoală în Albania, guvernul turcesc a trimis la Djakova 4 batalioane de infanterie și cîteva tunuri sub comanda lui Sandi-pașa. La vederea armatei, populația albaneză s'a liniștit pentru moment.

Arme grecești de contrabandă. Munițiunile imbarcate în portul Pireu, pe vasul italian Montenegro și trimise pe adresa poștei germane din Constantinopol și cari au făcut explozie în raza portului Pireu, erau destinate pntu bandele din Macedonia. Lucru grav este, că această contrabandă s'a făcut de aproape un an de zile, reușind agenții greci să ducă în Macedonia, mii de cartușe, prin chiar capitala Turciei, fără ca poliția să descopere nimic.

Trupe noi contra bandelor. Ambasadorii tuturor puterilor au adresat o notă Sultanului, cerîndu-i să ia măsuri urgente pentru nimicirea bandelor din Macedonia. Poarta a răspuns că a dat ordin să se formeze trupe noi, în vederea acestui scop.

Izvoare de petrol în Transilvania. Gálbori și Aradi, inspectori ai liniei ferate de pe valea Someșului, au descoperit aproape de Koevar niște bogate izvoare de petrol. Aceste izvoare sînt la o adîncime abia de doi metri. O societate va lua în antrepriză exploatarea acestor izvoare.

Japonia se pregătește. Japonia face pregătiri grabnice de război, deoarece se împart arme noi și munițiuni mai ales infanteriei și artileriei. Se crede că aceste pregătiri se fac în vederea unui război continental.

Monopolul circiumelor la sate. În 16 l. c. s'a terminat cu tipărirea expunerii de motive a legii pentru monopolul circiumelor la sate, care va fi depusă în primele zile după deschiderea corpurilor legiuitoare.

Invitare

la adnarea generală ordinară a înșoțirii de păstrare și credit pentru Voloca pe Ceremuș, i. r. c. g. n., care va afla loc Duminică în 9 Februarie 1908 la 4 oare după amiază în localul înșoțirii.

Ordinea zilei:

- Raportul directorului despre starea înșoțirii și despre activitatea direcțiunii.
 - Propunerea consiliului de controlă relativ la raportul gestiunii, la încheierea conturilor și bilanțul pentru anul 1907, la absolutoriul direcțiunii, al vîsternicului și al consiliului de controlă, la despăgubirea vîsternicului și la întrebuintarea anului profitului.
 - Propunerile direcțiunii relativ la mărirea procentelor pentru depuneri spre păstrare și împrumuturi acordate.
 - Alegerea de doi membri în direcțiune.
 - Alegerea directorului direcțiunii.
 - Alegerea de doi membri în consiliul de controlă.
 - Eventuale.
- Incheierea conturilor precum și raportul asupra acestora, compus de consiliul de controlă, dimpreună cu propunerile, stau la directorul subsemnat la dispozițiunea membrilor spre a lua privire în ele.

Voloca p/C. în 31 Ianuarie 1908.

Dimitriu Maschievici,
director.

Invitare

la adunarea generală ordinară a societ. cantorilor romîni „Giumălău” din Cîmpulung, ce se va ținea Luni în 3 Faur 1908 st. n. la oarele 3 p. m. în localitățile Otelui Comunal din Cîmpulung.

Ordinea zilei:

- Darea de samă asupra activității societății.
- Darea de samă a casariului.
- Hotărîrea ori de să se prefacă societatea noastră în filiala »Luminei«.
- Alegerea comitetului.
- Eventuale.

Comitetul.

Știre ultimă.

În ultimul moment ni vine știrea îmbucurătoare că M. S. Împăratul a denumit pe prezidentul țării, dl Dr. Octavian cav. de Bleyleben și pre mareșalul țării, dl George baron Vasilco de consilieri intimi.

PUBLICARE.

Comuna **Ostra** lângă **Cimpulung**, vre să arîndeze pascătorile munților ei proprii în **Cirlibaba**, pe vara și toamna anului 1908, adică: 1. Fluturica toată, 2. Edul, Prislop cu Cruchla și 3. Zapul, deosebit sau toate la un loc. Arîndașii binevoescă dară ofertele lor, pe **Duminică în 2 Faur 1908 pînă la 4 oare d. a. în cancelaria comunei Ostra**, scrisual sau gural de ale preda. Prețul pascătorilor încep pentru Fluturica dela 4000 cor., Edul Prislop cu Cruchla dela 3000 cor. și Zapul dela 1000 cor. înainte.

Simeon Rohovici, secretar comunal.

Cu bani puțini

se cumpără marfă bună în etablissementul de mode

Singer și Rosenbaum

Strada principală 15.

👉👈 **Cetiți „Apărarea Națională“!**

Prăvălia B. Baltinester iun., Cernăuț

Fondată la 1873

Strada Enzenberg Nr. 3.

Telefon Nr. 301

Unicul depcu de păpucării F. L. Popper, Chrudim; Anton Capek, Viena; de pălării I. Heinric Ita, Viena; Iosif Pichler și fii, Graz.

Cumpărari avantajoase pentru earnă și articole pentru crăciun. — Depozit bogat. — Toate mărfurile în calitate solidă.

Blănării. lînării, mănuși și ciorapi.
Albituri sistem Dr. Jäger și Lahmann.
Bonete de blană și postav pentru domni,
dame și copii.

Păpucarie, galoși și șoșoni. Ciobote
pentru vînători.

Mântăluțe pentru copii, haine
și bonete.

Palării pentru domni și băeți. Ci-
lindre și clacuri. Theatre echarpes.

Cravate și cachnez

săniuțe, sistem Rodel, jachete, cepițe,
mănuși etc. etc.

Albituri pentru domni, gu-
lere, manșete și batiste.

Parfumuri, săpunuri, perii de strae pentru
cap și dinți.

Obiecte pentru împodobirea părului,
Pepteni.

Puști de vînat, revolvere, Muniție. Cergi
de călătorie. Gilete de modă pentru
domni. Tăcîmuri de argint garantat
Alpaca sau China.

Zigarete de chilimbar și dose pentru zigări
și zigarete.

Obiecte de piele: Tăscuți portative
pentru dame. Giante și gemandane
pentru călătorie. Necessaire pentru
călătorie. Oglinzi portative și pentru
toaletă.

Cadre pentru albumuri și fotografii.

Utensilii pentru scris.

Utensilii pentru fumători, casete.

Casete pentru juvaere fotografii,
utensilii de cusut.

Ochene, bastoane și păioare.

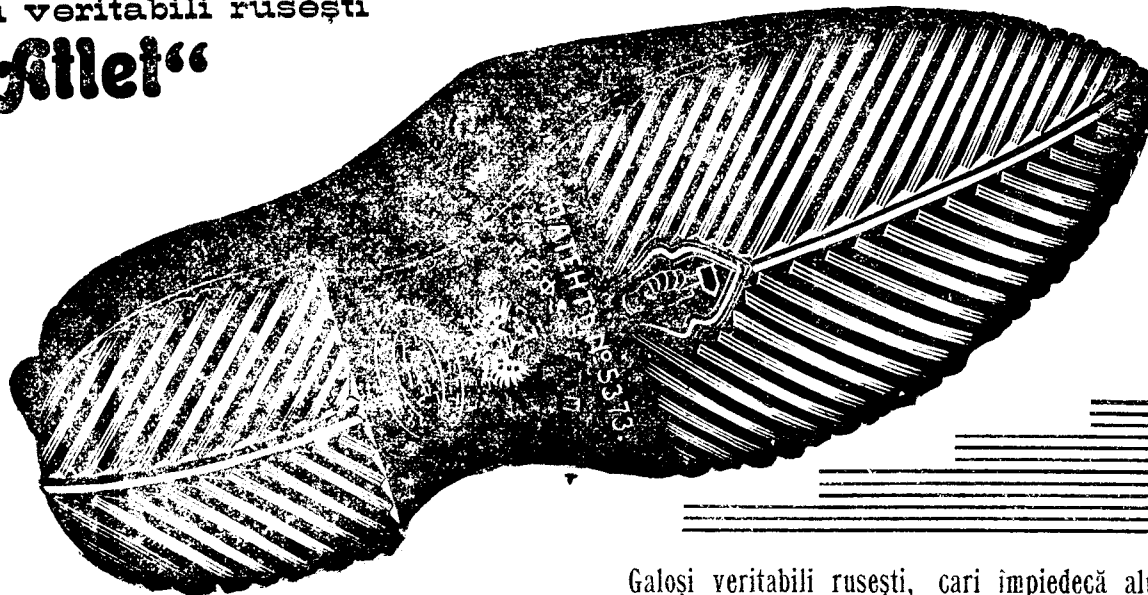
Jocuri de domino. șac, preferanz.

Atențiune!

Galoși veritabili rusești

„Atlet“

Garanție deplină pentru
calitate și durabilitate.

Galoși veritabili rusești, cari împiedecă alunecatul.
Patente N-rii: 6388. 8020. 18564, 5373, 3422, 2374 18597.

Cereți pretutindeni numai galoși „Atlet“

Se pot afla la firmele:

B. Baltinester.

Gottesmann & Nadel.

Pîne estină

O pîne de secară calitatea prî-
mă în greutatea de 1 chil. și
40 g. se vinde la

Ternbach

Piața Elisavetei Nr. 1, strada
Rusească Nr. 53 și în toate
filialele.

Redacția și administrația
ziarului

„Apărarea
Natională“

Cernăuți
strada Stefaniei No. 13.